

Συντρόφους ἔχει τὰ γλαυκὰ ἢ κόρη
 Ὄρη,
 Καὶ τῶν σπηλαίων τὰς ἀγριωπάς
 Ὀπάς.

Ἐκεῖ εἰς θρήνους πάντα τηχομένη
 Μένει
 Σκιὰ τῆς πρώτης Νύμφης ἀτυχοῦς
 Ἥχους.

Ἡ τρισαθλία ὅλη ἀλλοιοῦται,
 Οὔτε
 Ἄλλο τι σώζει φωνὴν τώρα πλήν
 Ἀπλῆν.

Στόμα ἐκ τόπων ἀντηγεῖ ἀλάλων
 Ἄλλον,
 Ἥχῳ ἐκπέμπον ἔκτοτε κενὴν
 Καὶ νῦν

Τὸ γοερόν της ἐκβοᾷ πᾶς βράχος
 Ἄχος,
 Μεθ' οὗ τὸν παῖδα τὸν περικαλλῆ
 Καλεῖ.

Ἐκείνου πάντα φθόγγον ὑποθέτει
 Ἔτι,
 Κ' ἢ θλιβερά της τῷ ἀντιφωνεῖ
 Φωνή.

Ἄλλὰ καὶ τοῦτον, ἀναζ γῆς κ' αἰθέρος
 Ἐρωσ,
 Διὰ ταχείας πλήττεις ἀπηνῆς
 Ποινῆς.

Τὸ ἴδιόν του ὡσπερ Νηρηίδος
 Εἶδος
 Ἐνδον καλλίστης, νεύων ἐπὶ γῆς,
 Πηγῆς

Εἶδε κ' ἐτρέφθη ἢ μορφή Χαρίτων
 Ἦτον.
 Κύπτει, καὶ αὐτὴ κύπτει τῆς γελᾷ,
 Γελᾷ.

Ἐκεῖ τὸ σῶμα ὡς κηρὸς τ' ὠραῖον
 ῥέον,
 Ἰπὸ ματαίου φθίνει λυπηρῶς
 Πυρός.

«Οἴμοι!» στενάζει· κ' ἢ Ἥχῳ πενθίμη,
 «Οἴμοι!»

«Ἐρῶ!» κ' ἐκείνη φθόγγῳ γοερῶ,
 «Ἐρῶ!»

Ὅπου δ' ὁ τάλας ἔσθυσεν ἐκπνέων,
 Νέον
 Ἄθος ἐφάνη. Ἐν ὠρῶν τροπαῖς
 Ὁ παῖς

Ἰπὸ ναρκίσσου σχῆμα διαδίδει
 Ἥδη
 Ὅσμην ἠδίστην, κήπων θησαυρὸς
 Ἄθρός.

I. ΚΑΡΑΣΟΥΤΣΑΣ.

Περὶ τῶν εἰς Μαγνησί, παρὰ τῇ Λευκάδι,
 ἀνακαλυφθεισῶν ἐξαιρέτου ποιότητος καὶ
 διαστάσεων λιθογραφικῶν πλακῶν.

Ὁ Κύριος Βουγιούκας διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ
 Τυπογραφείου, λιθογραφείου, σφραγιστηρίου κλπ.
 μεταβάς ἐσχάτως εἰς τὴν νῆσον Λευκάδα πρὸς ἐ-
 πιθεώρησιν τῶν αὐτόθι δύο ἀλυκῶν, περὶ ὧν ὑ-
 πέβαλε διεξοδικὴν ἔκθεσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν
 Οἰκονομικῶν περὶ τῆς σημαντικότητος καὶ τῆς
 κανονικῆς κατασκευῆς αὐτῶν καθὼς καὶ περὶ τοῦ
 ἐτησίου ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἀλυκῶν παραγομένου
 ἄλατος, ὑπολογιζομένου εἰς 7—8 ἑκατομμύρια
 ὀκάδας, ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ἐπισκεφθῇ ὁ ἴδιος καὶ
 τὴν παρακειμένην τῇ Λευκάδι νῆσον *Μεγαρησί*
 καλουμένην, ἐφ' ἧς ἀνεκάλυψε κοιτεύματα ἐκτε-
 ταμένα λιθογραφικῶν πλακῶν, περὶ ὧν ὑπέβα-
 λεν ὡσχύτως ἔκθεσιν λεπτομερῆ εἰς τὸ ὑπουρ-
 γεῖον, καὶ ἐκομίσαστο ἐνταῦθα τὰς ἀναγκαίας διὰ
 δοκιμασίαν πλάκας, αἵτινες χρησιμεύουσιν εἰς τὰς
 διαφόρους ἐργασίας τῆς λιθογραφικῆς τέχνης.

Αἱ εἰς τὴν Μάκριδα νῆσον παρὰ τῇ Νάξῳ, αἱ
 τῆς Μεσσηνίας, τοῦ Μεσολογγίου καὶ τῆς Μονεμ-
 βασίας λιθογραφικαὶ πλάκες κατ' οὐδὲν δύνανται
 νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰς ἀξιολόγους ιδιότητες
 τῶν πλακῶν τοῦ *Μεγαρησίου*, αἱ ὁποῖαι, οὐδε-
 μία ὑπάρχει ἀμφιβολία, θέλουσιν ἀποδειχθῆ ὑπὸ
 πολλὰς ἐπόψεις πολυτιμότεραι καὶ ἐκείνων τῆς
 Βαβυλῆος, τῶν ἐξορυσσομένων ἐκ τῶν ἄνω δια-
 στρώσεων τῆς Γιουρασιακῆς γεωλογικῆς διαπλά-
 σεως εἰς τὰ πέριξ *Solenfen* καὶ *Pappenheim*, καὶ
 τῶν θεωρουμένων τῆς ἀρίστης ποιότητος ἐκ τῶν
 μέχρι τοῦδε γνωστῶν, τοῦ *Chateauroux* τῆς
 Γαλλίας καὶ ἀλλαχού, δι' ἃν λόγον προτιμῶνται

εις όλα εν γένει τὰ λιθογραφικὰ καταστήματα.

Τὸ πλείστον μέρος τῆς ἐκτάσεως τοῦ Μεγαρησίου καλύπτεται ἐκ στρωμάτων λιθογραφικῶν πλακῶν ἐπεκτεινομένων μεθ' ὀρθογώνων κλίσεων μέχρι τῆς θαλάσσης. Τὰ διάφορα στρώματα περιλαμβάνουσι πλάκας πάχους ἐκ τοῦ 0,23—0 05 καὶ προχωροῦντος βαθμῆδόν τοῦ βάθους αὐξάνουν καὶ αἱ διαστάσεις τῶν διαστρώσεων μέχρι τοῦ 0,20—0,50, τοῦ μέτρου ἔχουσι δ' ἐπιφανείαν ὀρθογώνου καὶ ἐλευθέραν στιγματίων καὶ ἑτερογενῶν οὐσιῶν ἐπέκεινα τοῦ ἐνὸς πρὸς δύο τετραγωνικῶν μέτρων.

Ὁ χρησιμώτατος οὗτος εἰς τὴν λιθογραφικὴν τέχνην λίθος τοῦ Μεγαρησίου εἶναι λεπτοφυῆς, ὁμοφυῆς, καὶ συμπαγῆς τιτανόλιθος μελιτόχρους καὶ φαιόχρους· κατ' ἐξίρασις δὲ τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν μερῶν εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς νήσου τὰς τῆς ῥοδόχρους καὶ μελανόχρους πλάκες αἵτινες διὰ τὸν τοιοῦτον χρωματισμὸν των θεωροῦνται ἔτι ἐντελέστεραι καὶ εὐχρηστότεραι διὰ τὴν ἰχνογράφησιν ἰδίως.

Τὸ ὁμοφυῆς τῆς μάξης, ἡ παντελῆς ἔλλειψις ἑτερογενῶν οὐσιῶν καὶ φλεβῶν, καὶ ἡ ἀπαιτουμένη διὰ τὴν χοῆσιν των σκληρότης τῶν πλακῶν αὐτῶν καθιστᾷ αὐτὰς χρησιμωτάτας. Ἡ κανονικὴ δὲ διάστρωσις τῶν πλακῶν καὶ ἡ μέχρι τῆς παραλίας τῶν πολλῶν τῆς νήσου ταύτης λιμένων ἐπέκτασις αὐτῶν καθιστᾷ τὴν ἐξόρυξιν καὶ τὴν μεταφορὰν των ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ ὀλιγοδαπανωτέραν παντὸς ἄλλου γνωστοῦ μέρους.

Μεταξὺ τῶν σχισμάτων πλακῶν τινων ἀπαντώνται ἐνίοτε κομψότατα καὶ ὠραία μελανὰ ἀπεικονίσματα φυτολίθων ἢ δειδριτῶν κελουμένων, ἅτινα σχηματίζονται ἐκ τῶν ὀξειδίων τῶν μετάλλων τοῦ Μικγανίου καὶ σιδήρου, εἰσδύοντων ἐνίοτε κατὰ τι καὶ ἐπὶ τὰ ἐνδότερα τοῦ λίθου ἐν εἴδει τοιχοειδῶν φλεβῶν.

Τοιαῦτα ἀξιοπεριεργὰ δείγματα, παραδοθέντα παρὰ τοῦ Κ. Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου τῷ Κ. Βουγιούκα, καὶ τινὰ ἄλλα ὑπὸ τούτου ἐπιτοπίως συλλεχθέντα τεμάχια ἐστάλησαν εἰς τὸ ἐνταῦθα φυσιολογικὸν μουσεῖον. Δὲν εἶναι δὲ ἀπίθανον ἐνεργουμένης ταχτικῆς ἐξορύξεως ἢ ἀνγκυλωθῆσι καὶ ἀπολιθώματι ἰχθύων καὶ ὀστρακοδερμάτων, ἀπαραλλάκτως ὡς εἰς τὰ περὶ τοῦ Pappenheim ἀπηντήθησαν ἐπέκεινα τῶν ἑκατὸν εἰδῶν ἀπολιθωμάτων προκτακλυσμαίων ὄντων.

Ἐν παρόδῳ δὲ μνημονεύομεν ἐνταῦθα, ὅτι ἀ-

παντα σχεδὸν τὰ λιθόκτιστα μέρη τῶν δύο χωρίων τοῦ Μεγαρησίου καὶ τῆς Λευκάδος εἰσὶ κατεσκευασμένα ἐκ τοῦ λιθογραφικοῦ αὐτοῦ λίθου, καὶ ἀξιόλογοι πλάκες χρησιμεύουσι δι' ἐξώστας, τραπέζας καὶ ἄλλας πλακοστρώσεις, καὶ μοταυτὰ ἢ τεχνικωτέρα τῶν πλακῶν ταύτων χρῆσις καὶ ὠφέλεια ἀγνοεῖται ἐντελῶς ὑπὸ τῶν ἐντοπίων, ἀλλ' οὐδὲ εἶχεν ἀνακαλυφθῆ ἐπὶ τῆς τῶν Ἄγγλων προστασίας.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπεδέξατο μετ' εὐχαριστήσεως καὶ τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Κ. Βουγιούκα νέαν ταύτην ὀρυκτολογικὴν ἀνακάλυψιν καὶ διέταξεν αὐτὴν νὰ ἐνασχοληθῆ μετ' ἐπιμονῆς καὶ ἀνευ βραδύτητος, ὅπως περαιωσῆ τὰς ἐργασίας τῆς δοκιμασίας ἐν τάχει. Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ταύτης πεισθεῖσα περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν πλακῶν Μεγαρησίου θέλει διατάξῃ τὴν συστηματικὴν ἐξόρυξιν καὶ τὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν κυκλοφορίαν αὐτῶν.

Ἰνα κερὴν δὲ τις περὶ τῆς ὠφελείας τῶν περὶ τῶν ὁ λόγος πλακῶν ἀρκεῖ νὰ γνωρίσῃ ὅτι πλάξ τις εὐχρηστος τριῶν ποδῶν μήκους, δύο πλάτους καὶ 1 1/2 ἔως δύο δακτύλων πάχους κοστίζει πλέον τῶν δρ. 100. Σημειωτέον δὲ, ὅτι μεγαλητέρων διαστάσεων πλακῶν τὸ πάχος δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 2 1/2 δακτύλους, διότι τότε καθίσταται ἀνεπιτήδευτος ἡ χρῆσις αὐτῶν εἰς τὰ λιθογραφικὰ καταστήματα.

Διὰ νὰ δώσωμεν δὲ σύντομόν τινα νύξιν περὶ τῶν ἰδιοτήτων καὶ τῆς χρήσεως τῶν τοιούτων πλακῶν διὰ τὴν λιθογραφίαν, τουτέστι διὰ τὴν ἐπιχάραξιν, ἰχνογράφησιν ἢ λιθογράφησιν διὰ χυλοθίνων ἐργαλείων καὶ ἰδιαιτέρας τινὸς μελάνης ἀρκεῖ νὰ γνωρίζωμεν, ὅτι ἡ ὠραία λιθογραφικὴ αὕτη τέχνη στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἰδιότητος, τὴν ὁποίαν κέντηται ὁ λιθογραφικὸς λίθος τοῦ ν' ἀπορροῶν ὕδαρῃ φρευστὰ καὶ λιπαρὰς οὐσίας μέχρι τινὸς βάθους τῆς ἐπιφανείας του, καὶ νὰ ἐνοῦνται στενωῶς μετὰ τούτων, ἰδίως δὲ μετὰ τὰς τελευταίας, οὐσας μετὰ φητινώδη μέρη μεμιγμένας. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς γνωστὸν, ὕδωρ καὶ λιπαρὰς οὐσίαι δὲν ἐνοῦνται μεταξύ των, ἐνοεῖται οἴκοθεν, ὅτι ἡ ἐπιλιπαρωθεῖσα θέσις τῆς πλακῶς δὲν δέχεται ποσῶς τὸ ὕδωρ, καθὼς καὶ τὸ βρεγμένον αὐτῆς μέρος τὸ λίπος τουτέστι τὴν μελάνην· ἐπομένως γράφοντες ἐπὶ τῆς κελῶς ἐπιπεδωθείσης καὶ στιλπνωθείσης πλακῶς διὰ φητινώδους τινὸς λιπαρὰς οὐσίας (χημικῆς μελάνης), ἡ οὐσία αὕτη θέλει προσκολληθῆ ἐπὶ τοῦ γεγραμμένου μέρους, ἐφ' οὗ καὶ μόνου

προσκολλάται ἢ διὰ τοῦ κυλίνδρου ἐπίχρισις τῆς πλακῆς διὰ λιθογραφικῆς μελάνης, ἢ δὲ οὕτω πως παρασκευασθεῖσα πλάξ χρησιμεύει ὡς τύπος ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δύνανται νὰ ληφθῶσι τόσα ἀντίτυπα, πανομοιότυπα τῷ πρωτοτύπῳ, ὅσα ἐπιθέσωμεν ἐπὶ τῆς πλακῆς καὶ πιέσωμεν διὰ τοῦ πιστηρίου φύλλα χάρτου.

(Ἐκ τῆς Ἐλπίδος).

ΚΡΙΣΙΣ

τοῦ Βουτσαϊνοῦ ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ, γεομένη ἐν τῷ ἑλληνικῷ παρεπιστημίῳ, τῇ 9 Μαΐου 1865.

Ἡ ἔκθεσις τῶν ἐν ποιήσει διανοητικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους προτόνων, ἦν ἡ φιλογένεια τοῦ κυρίου Βουτσαϊνᾶ κατ' ἔτος παρασκευάζει τοῖς φίλοις τῶν Μουσῶν, ματαιωθείσα πέρυσι, μεγαλοπρεπῶς, ὡς βλέπομεν, ἀνοίγεται πάλιν φέτος ἐνταῦθα.

Ἰδοὺ ἐπληρώθη τὸ θέατρον· σὺν κόσμῳ περιέσθηνται πάντες εἰς τὴν πνευματικὴν εὐωχίαν, πρόθυμοι νὰ ἀνευφημήσωσι τοὺς ἀθλοφόρους. Καὶ ὑπουργοὶ τοῦ κράτους ἐτίμησαν τὸν ἀγῶνα καὶ ἄλλοι ἄνδρες σεβάσμιοι καὶ σοφοὶ καὶ τίμιοι· καὶ ἡ φιλότιμος νεότης ἐπλήρωσε τὰ ἐδῶλια καὶ τὸ τερψίβιον θῆλυ γένος τὴν προεδρίαν ὡσπερ στεφάνη διεκόσμησε, καλὸν προμήνυμα τοῖς ἀγωνισαμένοις· ἑτοίμη δὲ κεῖται καὶ ἡ θαλερὰ δάφνη, ἵνα μετ' ὀλίγον στολήσῃ τὸν ἄξιον.

Ἄλλὰ ποῦ εὐρίσκειται οὗτος; ποῦ ὁ χορὸς τῶν ἀγωνισθέντων ποιητῶν; λαθάνουσι πού τινες ἴσως ἐν τοῖς ἐδῶλοις μεταξὺ καθήμενοι, καὶ μετὰ κτυπούσης καρδίας τὴν ἄδηλον ἔτι ἀπόφασιν τῶν κριτῶν περιμένοντες, οἱ δὲ αὐτῶν καὶ μακρὰν τυχὸν τῆς φίλης πατρίδος τὸν γλυκὺν βίον σώζοντες, μέλλουσι τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἀγῶνος νὰ μάθωσιν ὕστερα.

Ἐπρεπεν ἴσως (καὶ τοῦτο θὰ ἦτο συμφωνότερον πρὸς τοὺς ὁμοίους τῶν παλαιῶν προγόνων ἀγῶνας) οἱ ποιηταὶ αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν νὰ ἐπιδείξωσιν εἰς ἡμᾶς σήμερον τὰ πεφιλημένα τέκνα τῆς διανοίας των. Οὕτω καὶ τὰ κάλλη αὐτῶν καὶ τὰ νανπία ἐκφανέστερα θὰ ἐγίνοντο καὶ ἡ περὶ αὐτῶν κρίσις τῶν κριτῶν ἀσφαλεστέρα, συμμαρτυροῦσαν ἔχουσα καὶ τὴν γνώμην τοῦ κοινοῦ, ὃ ἄμεινον κρίνει κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη.

«Κρίνουσιν ἄμεινον οἱ πολλοὶ καὶ τὰ τῆς μουσικῆς ἔργα καὶ τὰ τῶν ποιητῶν· ἄλλοι γὰρ ἄλλο τι μῦριον, πάντα δὲ πάντες,» λέγει. (*)

Οὕτως ἐφιλοσόφησε περὶ τοῦ πράγματος ὁ σοφώτατος φιλόσοφος· ἀλλὰ καὶ παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ ἀπαντῶμεν τὴν αὐτὴν γνώμην ἐν τινι δημηγορίᾳ·

«Ἐγὼ δὲ φημι βουλευσαί ἂν βέλτιστα τοὺς ἔξυνετοὺς, κρίναι δ' ἂν ἀκούσαντας ἄριστα τοὺς πολλούς.»

Οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, καὶ οὕτως ἐγίνοντο συνήθως οἱ τῆς διανοίας ἀγῶνες τὸ πάλαι· οὕτω διεγωνίζοντο οἱ βραβυδοὶ ἐν τοῖς Παναθηναίοις ἐνταῦθα καὶ ἀλλαχοῦ ἐν ἑορταῖς· οὕτως Ἡρόδοτος ἀνέγνωσε τὰς ἱστορίας του ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ὅπου ἀλλοῦ λέγεται· οὕτως οἱ σοφισταὶ ἐν τῷ πλήθει ἔκαμναν τὰς ἐπιδείξεις των, οἱ τε παλαιοὶ οἱ ἐπὶ τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ οἱ νεώτεροι οἱ ἐν τοῖς χρόνοις τῶν βρωμαϊκῶν καισάρων, ὅτε καὶ θέατρα πρὸς τοῦτο οἰκοδομοῦντο, οἷον καὶ τὸ ἐνταῦθα ἐπὶ Ριγίλλῃ τοῦ Ἡρώδου· καὶ σεμνοὶ φιλόσοφοι τὸ πλῆθος ἐπεκκαλοῦντο κριτῆν τῶν ἔργων των· καὶ ὁ Πλάτων ἐν τῷ θεάτρῳ τῷ ἐν Πειραιεῖ τὸν περὶ ψυχῆς ἀνέγνωσε διάλογον, ὡς λέγεται.

Ἄν δὲ οὕτως ὁ ἀγὼν καὶ νῦν παρ' ἡμῖν ἐγίνετο προσεκτικώτεροι θὰ ἦσαν καὶ οἱ εἰς αὐτὸν καταβαίνοντες καὶ φιλοτιμότεροι, οὐχὶ τοῦ κέρδους ἕνεκεν, ἀλλ' ἀρχαίως καὶ ἑλληνικῶς, τῆς δάφνης χάριν καὶ τῆς δόξης.

Νῦν δὲ εἰς ὀλίγους ἀνατιθεμένης τῆς κρίσεως καὶ τούτους πολυασχόλους καὶ μὴ δυναμένους διὰ τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου τῆς κρίσεως νὰ ἐγκύψωσιν εἰς λεπτομερῆ τῶν ἔργων ἐξονύχισιν, ἐπισφαλῆς ἐνδέχεται νὰ γένη ἡ κρίσις, οὐχὶ πρὸς βλάβην τῶν κρινομένων, ἀλλὰ τῶν κριτῶν, καὶ δυνατὸν νὰ συμβῇ ποτε, ὥστε νὰ λάβῃ τὸν στέφανον ποιητῆς, ξένους πτεροῖς κεκοσμημένος κατὰ τὸν τοῦ μύθου κολοῖον, ἢ καὶ ὅλον ξένον ποίημα ἐν ἑλληνικῷ χιτῶνι ὑποβαλὼν, καὶ μάλιστα ἀφοῦ οὐδὲ σταθεροὶ εἰσιν οἱ κριταὶ, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλοι ὑπὸ τῆς ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου ἐκλέγονται, καὶ τὸ ἔργον πάντα μετὰ δυσκολίας οἱ πλείστοι ἀναδέχονται, ὡς ἄχαρι καὶ μέλλον ἀντι εὐγνώμονος ἀποδοχῆς ἀδίκους καὶ πικρὰς ἐνίοτε μέρψεις νὰ ἐπισύρῃ παρὰ τινων ἀποτυχεύοντων ποιητῶν, οἵτινες, ὑπὸ φιλαυτίας μεθύοντες, ἀποστέλλουσιν οὐχὶ

(*) Ὅρα τὴν πρώτην σημείωσιν ἐν τῇ ἐκθέσει.